

[Forsvarsministeren.]

den Ordning, vi her paa Rigsdagen vedtager.

Jeg vender mig saa til det ærede Medlem Hr. P. Munch, der talte paa de Radikales Vegne. Han kritiserede, at vi beholdt noget af hvert. Dèr maa jeg have Lov til at fremholde, at Forslaget betyder en betydelig Simplificering i Sammenligning med det, vi har nu. Jeg kan blot nævne de Forandringer, der sker for Rytteriets og Kystartilleriets Vedkommende.

Det ærede Medlem gjorde saa opmærksom paa, at vi fra Venstres Side i sin Tid, da vi havde Sagen til Behandling i det Udvalg, særlig havde fremhævet det betydningsfulde i, at Tyskland blev optaget i Folkenes Forbund, og at vi fik en Traktat med dette vort sydlige Naboland. Det er ganske rigtigt, det var vi meget optaget af som vistnok alle. Vi er naturligvis meget glade ved, at det i den Henseende er gaaet i den Retning, som vi har ønsket, men det hører netop ogsaa til de Plusser, som jeg talte om i mit Indledningsforedrag. Men det ærede Medlem kan ikke være blind for de Urolighedsmomenter, der er til Stede adskillige andre Steder i Europa og ikke saa forfærdelig langt fra vort Landomraade. Jeg har aldeles ikke talt om, at den danske Nation var Portner ved Østersøen, og langt mindre om, at vi sad inde med Østersøens Nøgler, jeg har hele Tiden befittet mig paa at afholde mig fra slige Udtalelser; men vi ligger ved Østersøen, og det medfører ogsaa Forpligtelser baade af den ene og af den anden Art. Det ærede Medlem kom saa ind paa økonomiske Betragtninger og sagde, at vi ikke paa dette Omraade havde gjort noget for at gennemføre Parikronen. Men netop med Hensyn til det økonomiske er der jo ikke et Sted i hele vort Statsbudget, naar vi gaar tilbage til 1914, hvor man har holdt sig saa meget tilbage. Man har ikke engang forhøjet efter Pristallet, medens man paa alle andre Omraader er langt derudover. Militærbudgetterne har man netop holdt nede under, hvad Pristallet skulde foraarsage. Men man kan jo jonglere meget med Tal; det har vi set den ene Gang efter den anden. Det Resultat, man kommer til, afhænger meget af, hvordan man stiller Tallene op. Men jeg er ikke bange for at faa det Spørgsmaal undersøgt. Kunde man faa det økonomiske Spørgsmaal her undersøgt af uvildige Mænd, saa vilde de komme til et andet Resultat end det, det ærede Medlem har nævnt.

Det ærede Medlem udtalte, at der er

flyttet en Del ikke strengt militære Udgifter til de civile Afdelinger under Krigs- og Marineministerierne. Det har jeg udtrykkelig gjort opmærksom paa i min Forelæggelsestale. Saaledes er Udgifterne til den topografiske Afdeling for Hærens Vedkommende; Inspektionsskibene for Marinens Vedkommende og Kongeskibet, som tidligere har staaet paa de militære Budgetter, taget bort fra dem. Det ærede Medlem omtalte Landstormen, som han mente kostede 1 Mill. Kr., hvilket Beløb han vilde spare. Jeg skal oplyse, at den koster det halve, maaske knap nok, ca. en halv Million Kroner. Det ærede Medlem siger videre om Garden: dette ejendommelige Korps — er det saa ejendommeligt? det kan jeg ikke indse —, dette Korps har faaet en Forøgelse fra 1909; den Gang blev der indkaldt 272 Mand. Ja, vel har det faaet en Forøgelse, og Grunden er, at det har kortere Tjenestetid. Før laa Garderne inde omtrent halvandet Aar, nu slipper de med meget kortere Tid, og det har foraarsaget, da Korpsset udfører forskellig Vagtjeneste, at Korpsset maatte forøges. Det ærede Medlem kritiserede, at man sparede for faa Heste. Jeg skal dertil sige, at til Artilleriet var der afsat for faa Heste efter Loven af 1922. Det er altsaa det, man har søgt at rette. Det ærede Medlem var en meget stærk Tilhænger af motortrukket Artilleri. Men paa dette Omraade er vi saa langt fremme her som i intet andet Land.

Det ærede Medlem omtalte saa de fire Artilleriskibe paa ca. 16 000 Tons. Det ærede Medlem mente, det var meningsløst at opretholde disse Skibe ud i Fremtiden. For Resten var det ærede Medlem Hr. Holstein inde paa lignende Betragtninger, han mente ogsaa, at Artilleriskibene fuldstændig kunde undværes. Det ærede Medlem Hr. Holstein er jo ganske vist kritisk overfor Sagkundskaben, men jeg vil sige her, at jeg tror, at hele Sagkundskaben staar samlet paa dette Punkt, og jeg vil dog mene, at alle vore Søofficerer antagelig har visse Betingelser for at kunne dømme om disse Forhold. Jeg tror, at de alle, fra den yngste Officer til den ældste — jeg kender i alt Fald ingen Undtagelse — vil sige, at det er en Nødvendighed at have noget Artilleri til Beskyttelse af Undervandsbaade i visse Tilfælde; og ligeledes til Beskyttelse af Minespæringer vil disse Skibe kunne faa deres Betydning. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der netop for disse Skibes Vedkommende er Tale om en meget kraftig